

27-04-2023

IAAC - Institute for Advanced Architecture of Catalonia

**I CONCURS
INTERNACIONAL
DE VÍDEO**

**VI MOSTRA EN
DIRECTE DE MÚSICA
X ARQUITECTURA**

**48H OPEN HOUSE
BARCELONA**

Una porta oberta a la creativitat amb la finalitat de presentar obres de vídeo (videoclip, animació, visuals, live cinema, dansa, videojocs, documental) sota els criteris a valorar d'arquitectònic i experimental, amb actuacions en directe d'autors d'àmbit local.

IAAC - Institute for Advanced Architecture of Catalonia.

C. Pujades, 102, 08005 Barcelona

27-04-2023 | 18h - 21:30h

Música x Arquitectura (MxA) és un projecte que ofereix propostes que relacionen experiències arquitectòniques amb activitats creatives al voltant de la música.

El projecte està dividit en dues seccions:

MxA-Vídeo recull vídeos de caràcter experimental relacionats amb l'arquitectura. S'origina amb el concurs internacional de vídeo, obert a obres de caràcter experimental de ficció, no-ficció, assaig, documental, art i animació, relacionades, preferentment, amb l'arquitectura.

Es presentaran els 10 seleccionats i es premiaran els tres millors vídeos. Se suma un esment d'honor al vídeo *In Progress*, dirigit per Marta Azparren i Albert Carreras, amb la música de Juan J. Ochoa, que va formar part de l'edició MxA 2020.

MxA-Concert consta de l'actuació en directe de projectes locals. Parteix d'una convocatòria de dues actuacions en directe per a projectes de petit format que es puguin emportar a un escenari.

MxA convida a gaudir de l'arquitectura i de la música des d'una perspectiva cultural diferent i complementària.

MxA estrena format a l'IAAC. Les edicions anteriors s'han celebrat en un habitatge a la plaça de la Virreina, en el Pavelló Mies, en el Disseny Hub i a Casa SEAT.

1. DÉBRIS

Claire Walka

Les parets esclaten, es trenquen i s'enfonsen. Pols, llum, boira, gotes, decadència. Els cables exposats s'uneixen en nusos. Pedra, formigó, rajoles i reixetes entre els molinets d'animals d'acer. Estòlid, doblegat, irreal entre la boira.

Claire Walka (1978) va estudiar Cinema i Mitjans Audiovisuals a la Hochschule für Gestaltung Offenbach am Main i a la Facultat de Belles Arts de Barcelona. Des del 2007, treballa de directora i editora de cinema independent a Hamburg. Realitza curtmetratges d'una gran varietat de gèneres, que han estat projectats i premiats en festivals internacionals de cinema. També publica contes i poesia en antologies i revistes. Walka és membre del Fòrum d'Autors d'Hamburg i del Writers' Room Hamburg.

DIRECTORA: Claire Walka

COLOR | 14:00 min

2. SIMULATION

SHIN Jungkyun

La multipantalla i l'expressió corporal són dos dels recursos principals d'aquesta expressió artística sobre la vulnerabilitat de l'ésser humà davant dels quatre elements de l'antiguitat clàssica que es fan servir per explicar els diferents comportaments de la natura. Un element (foc, terra, aire i aigua) per episodi que es desenvolupa en diferents espais de la nostra quotidianitat: en un vagó del transport públic, en una cuina particular, en un espai comunitari i en un espai de comunicació vertical.

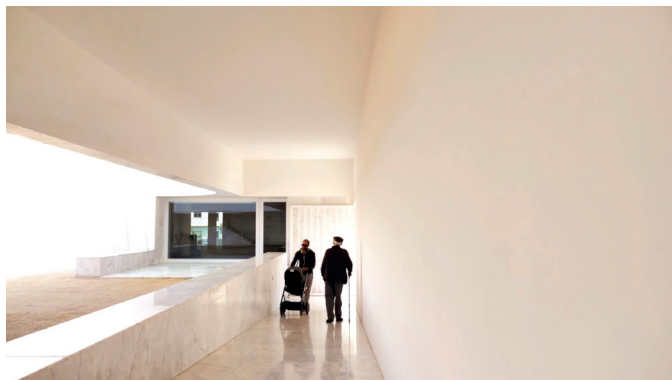
SHIN Jungkyun va fer un màster en Belles Arts al Departament de Belles Arts de la Universitat Nacional de Seül. Ha participat en diverses exposicions i esdeveniments en solitari i grupals a Corea, Hong Kong, Irlanda, el Japó, Suècia i Croàcia.

DIRECTOR: SHIN Jungkyun

COLOR | 10:00 min

3. THE LIBRARY

Rita Féria

El començament del vídeo amb un plànol mitjà ja mostra la importància de l'usuari i del conjunt de palmeres de l'espai públic, afavorint visualment la continuïtat entre l'esplanada de la plaça i els espais interiors que la segueixen. El so en directe acoloreix i dona qualitat als diferents espais, que es descriuen gràcies a l'ús i a les circulacions dels seus usuaris, contraposant-los al buit d'aquest gran recinte a l'aire lliure. Un vídeo produït pels arquitectes autors que explica perfectament la intenció d'aquest projecte arquitectònic, guanyador d'un FAD l'any 2022, de ser un edifici amb presència dins la plaça, sòlid i identificable per fora i obert al seu pati central.

Rita Féria és una cineasta establerta a Lisboa. Va estudiar Disseny a la Universitat d'Arquitectura de Lisboa i Cinema a Lisboa i Nova York. Va treballar en tots dos àmbits fins que va decidir dedicar-se exclusivament al cinema. Com a directora de cinema, ha dirigit curtmetratges, documentals, pel·lícules de marca i corporatives. També és productora de cinema, editora i fotògrafa.

DIRECTORA: Rita Féria

COLOR | 2:00 min

4. SCULPT THE MOTION

Devis Venturelli

Sculpt the Motion mostra transformacions contínues de cossos metàl·lics en diferents escenaris urbans: l'arquitectura contemporània és un escenari per a una performance, una experiència com a passeig escoltòric en un flux continu. Els estrats de plata de material aïllant són superfícies incontrolables que no contenen l'impuls per esdevenir una forma creativa. El cos esdevé una expressió ritual i, en part, es converteix en un material mal·leable.

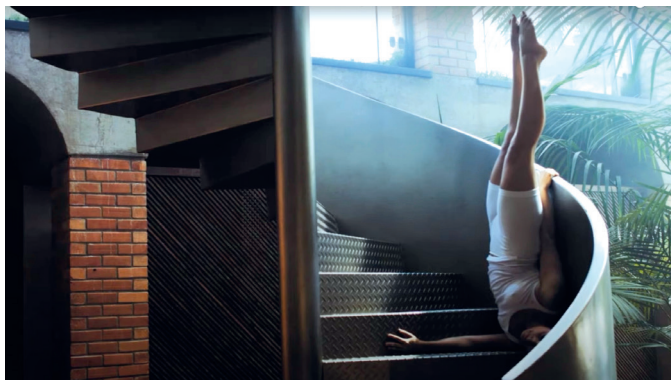
Devis Venturelli és arquitecte, artista i cineasta. Centra el seu interès en l'estudi del context urbà i la seva xarxa de relacions, des de la moda fins a l'arquitectura, des de l'antropologia contemporània fins als objectes i la seva exhibició inconscient. Busca descriure un mapa que condueix a un viatge a través de vincles profunds entre la realitat i la visió.

DIRECTOR: Devis Venturelli
DISSENY DE SO: Alessandro Tomarchio

COLOR | 6:08 min

5. LELÉ'S HOUSE

Jean Paulo Bergerot

La vida no visible que s'impregna en la memòria d'una residència: aquest curtmetratge presenta, de manera poètica, la casa que l'arquitecte João Filgueiras Lima, *Lelé*, va projectar a Brasília a principis dels anys setanta.

Jean Paulo Bergerot és fotògraf i comissari d'arquitectura i disseny des de fa més de dues dècades. Fa set anys que produeix petits documentals d'arquitectura, amb un llenguatge propi, on el tema de la percepció creativa és el focus de la narració.

DIRECTOR: Jean Paulo Bergerot

COLOR | 4:20 min

IDIOMA: Portuguès

6. INSULAR

Adrián León Arocha

Aquest vídeo és una reflexió sobre la incertesa d'una situació social, en un temps i un espai concrets, sobre el sentit de pertinença i també del que ens pertany, davant la necessitat de traspasar fronteres i abandonar el territori.

La passió pel cinema d'Adrián León Arocha (1993) va començar quan tenia catorze anys. Va cursar estudis de Guió i Cinematografia a Madrid. Amb el desig d'augmentar els seus coneixements i experiència professional, va passar una temporada a Los Angeles. Va tornar a les Canàries per produir material propi des dels carrers i l'entorn urbà on vivia, sota una mirada avantguardista influenciada pel cinema independent i l'escena musical.

DIRECTOR: Adrián León Arocha

COLOR | 1:30 min

7. STILL LIFE

KIMVI nguyen

Still Life complementa l'espai arquitectònic del Centre Cultural de la Badia de Suzhou, dissenyat per l'arquitecte francès Christian de Portzamparc, i reconeix el dia del solstici d'hivern xinès. L'artista encarna el concepte d'escultura de natura morta fent servir un parell de paraigües de plata, objecte de protecció i refugi. Amagada entre la membrana groga vibrant del paraigua, l'artista emergeix del seu confinament de metamorfosi, semblant a una llavor que germina. El cos equilibrat de l'artista i els moviments graduals que hi intervenen transformen la percepció dels paraigües i la seva funció domèstica.

KIMVI nguyen (1982) és una artista visual i de performance amb més de deu anys d'experiència, llicenciada en escultura de Belles Arts per la Universitat de Southampton - Winchester School of Art, del Regne Unit. Actualment, és artista en residència i professora del Departament de Disseny d'Arquitectura de la Universitat Xi'an Jiaotong-Liverpool de Suzhou, a la Xina.

DIRECTORA: KIMVI nguyen

MÚSICA ADDICIONAL: Mike Gale

COLOR | 2:59 min

8. MOVE

Vanessa Cardui

MOVE és un curtmetratge experimental que explora la influència de l'arquitectura en la psique humana. El curtmetratge posa l'accent en l'exploració física del Plattenbau, una arquitectura de pisos de blocs de formigó prefabricats que era típica de l'Alemanya de l'Est. Es qüestiona la relació entre cos i espai.

Vanessa Cardui (1987) és una artista de vídeo amb seu a Berlín. Va estudiar Art a la Universitat d'Hildesheim, a Alemanya. La seva obra es caracteritza per les metamorfosis artístiques. Transforma objectes quotidians en peces d'art explorant diferents tècniques d'animació per donar vida als objectes. Treballa amb contrastos de colors significatius i crea un món imaginatiu que sorgeix de la textura del material.

DIRECTORA: Vanessa Cardui

COLOR | 1:34 min

IDIOMA: Alemany

9. SCORING SITES 3

Stella Mastorosteriou

Scoring Sites 3 és una sèrie de videodanses sobre les interrelacions de l'espai urbà i els cossos que l'habiten. A través de partitures coreogràfiques que comprometen el cos de ball en la investigació de diversos espais públics, s'estudia l'entorn construït de la ciutat i s'intenta trobar noves maneres de relacionar-la. És un viatge per redescobrir la pròpia ciutat i recuperar-hi l'espai. *Scoring Sites 3* es va crear al Jardí d'Escultures, al nou passeig marítim de Tessalònica.

Stella Mastorosteriou és una ballarina i educadora de dansa. El seu primer curtmetratge, *Don't See Deer*, va rebre una menció honorífica com a finalista al Visioni Urbane Film Festival - Urban Visions. Més enllà de la Ciutat Ideal. El 2021, va ser finançada pel Ministeri de Cultura i Esports grec per desenvolupar el projecte de recerca *Scoring Sites - Coreographic Scores for the City*.

DIRECTORA: Stella Mastorosteriou

COLOR | 4:46 min

DISSENY DE SO: Konstantinos Katsamakis

10. THE OPENING

Davide Rapp

Dos tècnics estranys, KEYMASTER i GATEKEEPER, caminen inalterats pels espais d'un gran edifici d'oficines, acabat de completar però encara deshabitat. Instal·len grans pantalles blaves en diferents pisos i en diferents sales, sense parlar entre ells. Quan han completat la feina, es miren i, després d'un gest d'entesa, el GATEKEEPER prem un botó blau especial: amb una fallada, totes les superfícies blaves instal·lades a l'edifici s'activen i es converteixen en portals preparats per ser travessats...

Davide Rapp (1980) és videoartista, arquitecte i doctor en Disseny d'Interiors pel Politecnico di Milano. Treballa en els camps de l'arquitectura i el cinema produint instal·lacions multimèdia mixtes, muntatges de pel·lícules i assaigs de video. El 2014 va participar com a col·laborador en la 14a Exposició Internacional d'Arquitectura - Fonaments [Biennale Venezia, 2014], amb 'Elements', un muntatge de 32 minuts de clips curts relacionats amb l'arquitectura. El 2021 va participar en competició en el 78è Festival Internacional de Cinema de Venècia, amb la pel·lícula de muntatge de realitat virtual *Montegelato*. És fundador i director creatiu de l'agència creativa '-orama', amb seu a Milà.

DIRECTOR: Davide Rapp

COLOR | 9:52 min

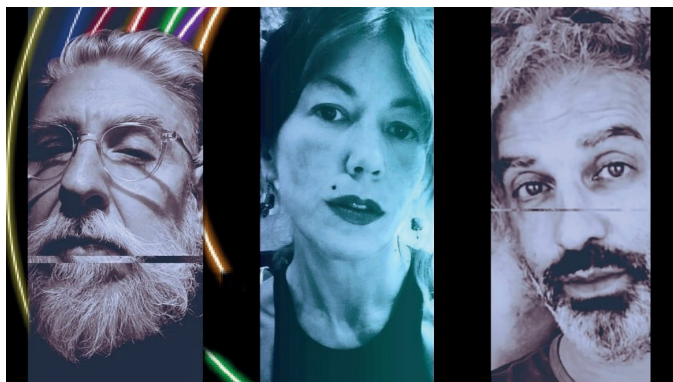
BANDA SONORA ORIGINAL: Eugenio Timpani

MxA-CONCERT

LIVE CONCERT: ELECTRÒNICA EXPERIMENTAL

1. 'CIUDAD CATARSIS' SOBRE TEXTOS D'ITALO CALVINO

PAPPENHEIM

Pappenheim és un col·lectiu de música electrònica experimental format per Marcelo Lastra, Sebastián García Ferro, Muñeca de Trapo i Fernando Molina (convidat des de Buenos Aires).

Pappenheim interpreta la improvisació com a associació lliure freudiana que esdevé so. “Totes les ocurrències, idees, imatges, emocions, pensaments, records o sentiments, tal com se li presenten, sense cap tipus de selecció, ni estructuració del discurs, sense restricció ni filtre, tot i que el material li sembli incoherent, impúdic, impertinent o desproveït d’interès” (Sigmund Freud, 1913).

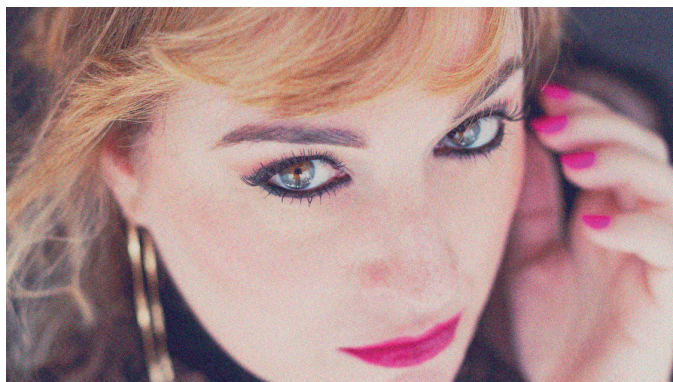
En Ciudad Catarsis, es recorre les ciutats de Calvino com aquells homes de nacions diverses que, en somiar la mateixa ciutat, la van construir, seguint el seu desig i, alhora, aixecant un parany. “Jo parlo —diu Marco— però el que m’escolta només reté les paraules que espera [...]. El que dirigeix el relat no és la veu: és l’oïda” (Italo Calvino).

MxA-CONCERT

LIVE CONCERT: ELECTRÒNICA DARK SYNTH

2. MESMERISMO PARA ÁNGULOS MUERTOS

SYNEBA

Darrere del nom de Syneba es troba Esther Alarcón, productora de música electrònica.

Syneba presenta una sonoritat fosca i elegant. Un sentiment melancòlic... paisatges nostàlgics inspirats principalment en els sons de la dècada dels anys vuitanta: melodies oníriques de llocs romàntics, atmosferes d'un passat al qual se sent pertànyer.

Un disseny musical críptic i ambigu, de sons de l'electrònica *dark ambient* i *dark synth*; arpegis, drons, subbaixos, tocs orquestrals. Sintetitzadors foscos que creïn una harmonia que abraça un espaitemps dens i melancòlic. Viratges audaçs i calidoscòpics.

Organitza:

Associació cultural 48h Open House Barcelona

Direcció:

Javier Maculet

Jurat:

Elisenda Bonet, Ana María Álvarez, Anna Solà

Logística:

Gal·la Maculet, Georgina Bravo, Juan C. Cid

Col·laboració especial:

Albert Domenech [Ableton]

Josu Lafont, Ixema Aguiriano [Bideodromo]

Disseny:

Estudio Primavera

Producció i so:

Francesc Ticó [Ina So]

**48H OPEN HOUSE
BARCELONA**

Ajuntament de
Barcelona

Iaac

Institute for
advanced
architecture
of Catalonia

 AMB

CASA SEAT

dedo

+ DEL

FESTIVAL
D'ARQUITECTURES
DE BARCELONA

ina so
PROFESSIONAL SOUND & LIGHT